

HARTENKIND

Kinderboek voor pleegkinderen

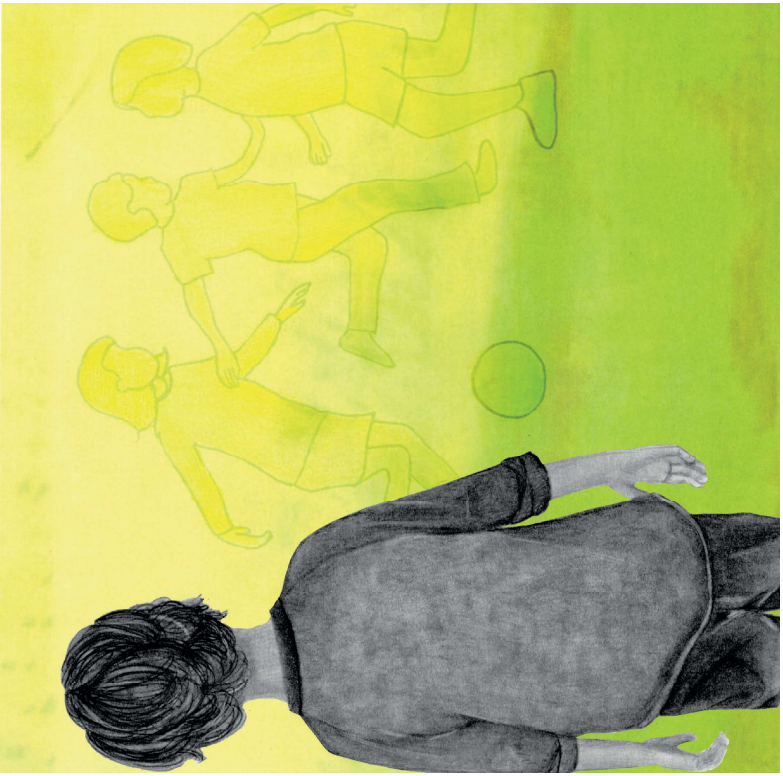
Lynna Rose
Illustraties door Pauline Luiten

© 2023 Aldo Manuzio
Aldo is het non-fictielabel van uitgeverij Aldo Manuzio
aldomanuzio.nl

Onslagontwerp en vormgeving binnenwerk: Brainstorm
Illustraties: Pauline Luiten

ISBN 9789492600646
NUR 210

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veeleevoudigd,
opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt in enige
vorm of op enige wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

VRAGENWIND

'Kom je mee voetballen?' vraagt Jace. Hij zwaait naar Daan, die tegen een speelhuisje aanleunt. 'Ja, ik kom zo.' Daan zucht en kijkt om zich heen. Alle andere kinderen op het schoolplein zijn vrolijk aan het spelen. Sommige spelen tikkertje, en andere kinderen maken hoge zandkastelen in de zandbak. Voor alle kinderen is het een gewone schooldag. Maar niet voor Daan, want vanmiddag komen zijn vader en moeder op bezoek. Daan heeft er al een paar weken naar uitgekeken. Zijn pleegmoeder had een kalender op de koelkast gehangen, zodat ze samen konden tellen hoeveel nachtelijke Daan nog

moest slapen voor hij zijn vader en moeder zou zien. Daan probeert er nu niet te veel mee bezig te zijn, omdat hij op school is. Hij voelt zich blij, maar hij vindt het ook een beetje spannend. Het is lastig om niet aan zijn vader en moeder te denken! 'Daan, kom je nou nog?' Deze keer roept Emma hem, vanaf het voetbalveldje. Emma is de beste vriendin van Daan. Ze speelt het liefst samen met jongens. 'Ja, let maar eens op,' zegt Daan lachend. Hij rent naar het voetbalveld en gaat gelijk achter de bal aan. 'Zat je in dromenland?' vraagt Emma terwijl

ze achter hem aan rent. Daan staat stil en schopt de bal naar Jace. Die pakt de bal goed op en scoort gelijk in het doel van het andere groepje. Daan klapt en lacht naar Emma. 'Nee, ik was niet aan het dromen, maar vanmiddag zie ik papa en mama weer.' Emma kijkt naar Daan. 'Zie je ze weer?' 'Waren ze dan op vakantie?' Daan schuift zijn hoofd. 'Nee, ik heb twee mama's en twee papa's.' Emma is even stil en begint dan te lachen. 'Dat kan toch helemaal niet?' 'Je komt toch uit de buik van je mama?'

Amir, Oliver, Kai en Jace lopen nieuwsgierig naar Daan en Emma toe. 'Zeg jij nou dat je twee mama's en papa's hebt?' vraagt Amir met grote ogen. 'Hoe kan dat nou?' zegt Oliver. Daan denkt even na. 'Ik kan niet bij mijn papa en mama wonen en nu woon ik bij een pleegvader en pleegmoeder. Het zijn niet mijn echte vader en moeder maar het is voor mij thuis, dus het voelt gewoon alsof ze mijn vader en moeder zijn.' De kinderen kijken nu een beetje verlegen. 'Ze weten niet wat ze moeten zeggen. 'Zie je je echte vader en moeder dan nog wel?' vraagt Jace voorzichtig.

Daan knikt en zijn ogen beginnen te stralen.

'Ja! Ze komen vanmiddag bij ons thuis!' De kinderen zijn weer een paar seconden stil. Ze kijken naar Daan en naar elkaar. 'Wat ben jij een bokkont zeg!' zegt Amir ineens. 'Twee mama's en twee papa's. Dat klinkt leuk!' Daan schuift zijn hoofd. 'Het is soms leuk, en soms niet leuk. Want ik mis ze natuurlijk wel.' De kinderen kijken nu allemaal naar Daan.

Daan legt Emma haar arm over Daans schouder. 'We kunnen een mooie tekening maken voor jouw mama en papa als je wilt?' Daan knikt en rent daarna weer naar de bal. 'Laten we weer verdergaan!' De andere kinderen rennen direct mee. Een half uur later zijn alle kinderen weer binnen. Ze zitten in de grote kring, samen met hun juf Julia.

'Juf, mag Daan straks een tekening maken voor zijn papa en mama?' vraagt Emma ineens. 'Alle kinderen zijn stil en kijken vol verwachting naar de juf. 'Wil je dat graag, een tekening maken voor je vader en moeder?' vraagt de juf. Daan kijkt even naar de grond en dan weer verlegen naar de juf. 'Ja, eigenlijk wel, want

vanmiddag zie ik ze weer.'
 Juf Julia is even stil en glimlacht dan vriendelijk. Dat is goed Daan, dat mag je zeker doen.'
 'Dan wil ik ook een tekening maken voor mijn vader en moeder!' roept Roos ineens. 'En ik ook!' roept Milou, die naast Daan zit. Juf Julia kijkt de kring rond en ze blijft even naar Daan kijken. 'Zou jij aan de kinderen willen vertellen waarom jij graag een tekening wilt maken voor je vader en moeder? Ik denk dat iedereen wel heel benieuwd is. Maar als je het niet wilt vertellen is het ook goed.' Daan denkt even na en knikt. Hij is er nu wel klaar voor om het te vertellen aan de kinderen in de klas. Juf Julia wenkt naar Daan en klopt met haar hand op het speciale stoeltje dat altijd naast haar staat. 'Je mag naast me komen zitten.'

Als Daan naast de juf zit, begint hij te vertellen. 'Ik ben een pleegkind omdat ik niet bij mijn echte vader en moeder woon, maar bij mijn pleegvader en pleegmoeder. Ik heb daar niet zelf voor gekozen, maar het is beter voor mij. Mijn pleegouders zijn heel lief, en die naam is ook papa en mama. Maar het zijn dus niet mijn echte papa en mama.'

De kinderen kijken met grote ogen naar

hun klasgenoot en vriendje.
 De juf geeft Daan een aai over zijn bol. 'Dat heb je heel goed verteld Daan, ik ben trots op je!'
 'Dus dan heb je twee papas en twee mama's?' vraagt Milou.
 Daan knikt en kijkt naar de juf. 'Dat klopt,' zegt de juf. 'Daan heeft een vader en moeder, maar hij woont in een pleeggezin. Bij een pleegvader en een pleegmoeder. Er zijn meer kinderen in Nederland die net als Daan in een pleeggezin wonen. Daan zei met dat hij er niet zelf voor heeft gekozen, maar dat dit het beste is voor hem. Verder gaat het bij Daan thuis net als bij jullie: hij heeft een eigen kamer, eigen spullen, een fiets, speelgoed, gewoon alles wat jullie ook hebben.'

De kinderen knikken en glimlachen naar Daan.
 Milou kijkt bedenkelijk. 'Waarom kunnen jouw papa en mama niet voor jou zorgen?' fluistert ze.
 Daan zucht en haadt dan zijn schouders op. Hij is het wel gewend om een pleegkind te zijn, maar aan al die vragen is hij nog niet gewend. En hij weet ook dat hij niet altijd antwoord hoeft te geven.
 Na het gesprek in de kring gaan alle

kinderen aan hun tafeltje zitten. Juf Julia zet een leuk muziekje op en deelt ondertussen tekenblaadjes uit. 'Jullie mogen allemaal een tekening maken van jullie familie. Familie gaat over de mensen van wie je houdt en die voor je zorgen.'

Jace zit naast Daan. 'Wie ga jij eerst tekenen?' vraagt Jace.
 Daan pakt een kleurpotlood en tekent een hoofd. 'Ik teken eerst mijn mama's, mompelt Daan terwijl hij aan de lange blonde haren begint.
 'Welke mama teken je nu dan?' vraagt Jace nieuwsgierig.
 'Ik teken eerst mijn pleegmoeder,' zegt Daan.
 Jace is even stil en begint ondertussen zijn eigen papa te tekenen.
 'Waarom teken je eerst je pleegmoeder? Is die liever dan je echte moeder?'
 Daan zucht en legt zijn potlood neer. 'Ik vind ze allebei lief.'
 Jace knikt en tekent zijn papa met een grote zilveren beker in zijn hand.
 'Heeft jouw vader een beker gewonnen?' vraagt Daan.
 De ogen van Jace beginnen te glimmen. 'Nee, maar mijn papa was vroeger heel goed in voetbal, hij won altijd alle wedstrijden!'

